

Påskriket

Dunker-ringens Påskrik nr. 43, juli 2010

FOTO JOSTEIN LUFALL

Jo-Mikkel Seter, som bor i Soknadal i Sør-Trøndelag, tok av sine konfirmasjonspenger for å kjøpe seg en dunkervalp høsten 2009. Valpen Jo-Mikkel kjøpte, er etter Vestlunds Julka og Karo. Det er bra at det kommer ungt blod inn i dunkermiljøet!

Formannen har ordet

Jeg vil først av alt få takke for den tillitten jeg ble vist ved vårt årsmøte på Maurvangen. Det er en ring og en rase i fremgang jeg nå tar over formannsvervet i.

// TEKST PER HARALD SIVESIND, FORMANN

Fremgangen vi har hatt er ikke minst de to tidligere formenn Bård Larsen og Sigmund Johansens fortjeneste. Det er ikke få timer de har lagt ned i arbeid for dunkeren igjennom flere år. Jeg vet at jeg vil ha problemer med å ha så mange timer disponibelt til vervet som det de har brukt, så det er med ydmykhet jeg trer inn i det.

Heldigvis har jeg med meg et velfungerende og etablert styre, som har stort engasjement. Jeg vil også ønske Sigmund Johansen velkommen tilbake i styret, nå som avlsrådets representant.

Vi har nå over 700 medlemmer. Det er langt over noen annen rasering i harehundmiljøet, og vi har hatt historiske registreringstall i 2009 med 201 registrerte valper. Jeg håper at våre nye medlemmer forblir like trofaste mot ringen som de gamle, slik at vi kan øke medlemsmassen også de kommende år.

Vi får store utfordringer med å matche registreringstallene fra 2009 nå i 2010, og jeg vil på det sterkeste oppfordre alle tisperiere som har mulighet til det, å ha kull på tispene sine nå i høst. I skrivende stund er det født 84 dunkervalper i 2010, og det er kun en tise til som er paret, og venter valper. Dette er altfor lite, så tisperierne må brette opp ermene til høsten og ha kull på tispene sine. Det er også viktig at hannhunder sædtestes og at tispenes progesteronverdier sjekkes for å finne rett parringstidspunkt. Vi har ikke råd til så mange tomme tisper som vi har hatt denne sesongen. Vi så igjen i vinter at hannhunder som gav

store kull i fjor sommer, gav tomme tisper pga. dårlig sædkvalitet nå i vinter. Ta en test før paring!

Dunkeren viste også forrige sesong at den er en utmerket jakthund. Selv om antall nye jaktprøvepremierte hunder gikk ned, så må nok kulden og store snømengder i store deler av landet på nyåret ta skylden for dette. Jeg vet det var mange som satt med unge dunkere og ventet på mildvær og feste i snøen slik at de kunne starte på prøve. Vi fikk 11 nye norske jaktchampioner, og en svensk jaktchampion forrige sesong. Alle championatene ble tatt før jul 2009. I en «normalsesong» ville vi hatt 5-6 nye jaktchampioner, og ca. 20 nye jaktprøvepremierte på nyåret. 6 dunkere kvalifiserte seg til NM. Dette er det høyeste antall dunkere i et NM siden ordningen med kvalifisering via DM ble innført i 1990.

Årsmøte og samling ble avholdt 19.-20. juni 2010 på Maurvangen for tredje året på rad. Jeg vil få takke Gudbrandsdal HHK og vertskapet på Maurvangen med Tor Erik Moen og familie, for et utmerket samarbeid og tilrettelegging av samlingene og jaktprøvene. Rammene for arrangementene midt i Jotunheimen har vært enestående. Oppmøtet ved årets samling var meget god, og det ble det stilt hele 25 unghunder på unghundskue, og nærmere 30 hunder på mønstringa lørdag. 70 katalognummer med dunkere, herav 4 avls- / oppdretter klasser er også noe vi kan være stolt over ved utstillinga søndag. Været var

strålende i Jotunheimen under utstillinga, og utstillerne fikk en kyndig og meget god bedømmelse av dommer Roy O. Fredriksen. Vi gleder oss til å komme tilbake til Maurvangen 23. - 24. oktober for å kåre vinneren av vårt rasemesterskap Dunkerpokalen. 15 deltagere får plass i år.

N JCH Vestlund's Julka, vinner i 2009, og N JCH Slenglia's Måffelåffen, Årets dunker og Årets dunker under 3 år 2009 er forhåndskvalifisert, men det er fortsatt 13 plasser ledig.

Det nærmer seg nå Jakt- og Fiskedagene på Elverum i august, og vi vil også i år være representert med stand på Prestøya. Vi ønsker alle velkommen innom for en dunkerprat, enten du allerede er medlem, ønsker å bli medlem eller bare er generelt interessert.

Dunker-ringen blir 25 år i 2011. Ringen ble stiftet på Bogstad i april 1986, og det ble derfor naturlig å søke samarbeid med Norsk HHK for samlingen i jubileumsåret 2011.

Nærmere informasjon om dette kommer på vår hjemmeside, og i neste nummer av Påskriket.

Til slutt vil jeg få rette en stor takk til vår avgåtte formann Bård Larsen. Han har vært vår dyktige og kunnskapsrike

Per Harald og Snotra

formann i avlsrådet i 10 år, og formann i Dunker-ringen i de 2 siste årene. Han har hatt «stållkontroll» når det gjelder sykdomshistorikk og har gjort en kjempejobb mot NKK. Han skal ha mye av æren for at det ble innført gratis registrering og påmelding på NKKs utstillinger for de norske harehundrasene. Bård ble på årsmøte tildelt et høyst

fortjent Dunker-ringens Hederstegn sammen med Per Briskodden, Ingar T. Lie, Frode Lingaas og Thomas Bjørkekjær. Ytterligere omtale av disse hedersmenn kommer på vår hjemmeside.

Ønsker dere alle en riktig god sommer, og hold hunden i form!

Ny leder i Avlsrådet

// TEKST SIGMUND ASK JOHANSEN FOTO ANNE LENA OPHEIM

Slik harehundverdenen er bygget opp sorterer avlsrådene under Norske Harehundklubbers Forbund (NHKF). NHKF er en slags paraplyorganisasjon, som er eiet av de lokale klubbene og er underlagt Norsk Kennelklub. Avlsrådene blir valgt på NHKF's representantskapsmøte av representanter fra de lokale klubbene. Ringene har anledning til å foreslå medlemmer til rådet, noe som blir gjort og til nå er blitt etterkommet av rep.møte.

Vår svært dyktige leder gjennom mer enn 10 år, Bård Larsen, tok denne gangen dessverre ikke gjenvalg noe jeg vil være den første til å beklage. Bård har gjennom disse årene lagt ned en betydelig innsats for rasen. Han kom inn i rådet i en turbulent periode og ganske snart i kraft av sitt lederskap, sin tydelighet samt med faglig kunnskap og engasjement, har rasen og rasemiljøet hatt en veldig positiv utvikling.

Jeg har vært så heldig å ha tett omgang med Bård i mer en 20 år, og burde vite mer enn noen hvilken innsats som er lagt ned. Det er utallige oppdrettere som har fått gode råd ved parring, ved valping og ved andre tilfeller. De har fått besøk når valpene er født, gjerne flere ganger. Han har vært med og bistått ved tappinger, inseminasjoner o.a. i ulike anledninger ved veterinærhøyskolen, dette til alle døgnets tider, helligdag og helg. Han har hentet og levert hunder til parring, han har stallet opp og viderelevert de. Han har oppdatert seg med tenkelige og utenkelige helsesituasjoner. Han er på fornavn med de aller beste på veterinærhøyskolen og i Kennelklubben.

Alt dette til beste for rasen og alle oss andre som er glad i dunkeren. Bård har lyktes veldig bra med dette gjennom sine personlige egen-

skaper. Han er grundig, har høy integritet, er konsekvent og rettskaffen og sammen med andre egenskaper, som en enorm hukommelse og gode kommunikasjonsevner, har dette gjort han til den perfekte rådsleder i alle disse årene. Klart, noen har sikkert følt at enkelte avgjørelser har vært harde eller feil, men sett over tid kan jeg ikke tenke meg at noen, noen gang har lagt ned så mye innsats, hvertfall ikke i denne bransjen. Bare synd vi ikke har kåringen «årets ildsjel», som de har under idrettsgallaen.

Dette skulle egentlig være en artikkel med en presentasjon av undertegnede men jeg kunne ikke la være å skrive dette, det er så ærlig fortjent og dere får bære over med det.

Jeg, Sigmund, ble i vinter forespurt om ledervet i avlsrådet. Jeg hadde bestemt meg for å takke nei til gjenvalg i NHKF og etter en grundig vurdering valgte jeg å takke ja. Avl og oppdrett har alltid engasjert meg, avlsrådets sekretær har lovet å bli med, samt at Bård aldri er langt unna telefonen. Og når jeg i tillegg vet godt hvor han bor så fristet denne oppgaven. Jeg er ydmyk ovenfor oppgaven og har allerede disse første månedene erfart at det er adskillig lettere å sitte på sidelinja og mene både det ene og det andre. I meg får dere en noe annerledes leder. Avlspolitikken derimot, den blir ikke særlig endret. I en så liten rase som vår og med enkelte spøkelser i skapa er det vanskelig å ha noen fast politikk. Hver forespørsel må behandles individuelt og med stor grundighet, men ligger anledningen der til å doble opp gode egenskaper gjør vi selvfølgelig dette. Jeg er tilhenger av raske generasjonsintervaller. Mange har ønske om å benytte eldre meriterte, nærmest halvdaue hannhunder på sine tisper. Reint personlig

har jeg aldri skjønt logikken i dette. En god nedarver avler jo som kjent (ihvertfall teoretisk) bedre hunder enn seg selv og er denne

parring, venting på valper og fødsel. Når valpene åpner øya, begynner å gå, skal leveres og forhåpentligvis mye godord og skryt seinere.

Å ha valper på egen hund er det mest fornøylige en hundeeier kan være med på.

Sigmund

hanhunden så veldig god så må han nødvendigvis ha gode nedarvere som sønner. Personlig vil jeg videre og ønsker selvfølgelig å bruke en av disse.

Jeg kan ikke tenke meg mer hverdagslykke enn å sitte i valpekassa og følge med. Bare lukta og lydene får en i godt humør. Det må bare oppleves folkens. Stå på!

Det jeg i alle år har likt best med dunkerfolket er det vi kan kalle «dunkermiljøet», det som består av dyktige engasjerte harejegere / hundefolk som tenker mer på oss og fellesskapet uten å la egeninteressene råde. Jeg håper dette fortsatt vil holde seg selv om det skulle dukke opp «ubeleligheter» i egne hunder, for det vil det av og til fortsatt gjøre. De dårlige egenskapene og eventuelt annet «dævelskap» er minst like arvelig som de gode.

Jeg liker godt engasjerte oppdrettere som har egne tanker om avl og ingen kjenner vel sine hunder bedre enn de som eier og bruker dem, bare vær ærlige på alle egenskaper. Den helt perfekte hunden er det lengre enn langt mellom. Det vet vi alle.

Vel med disse tanker vil jeg få ønske alle en riktig god sommer og jeg vil få understreke det som ble sagt på Maurvangen, nemlig å sterkt få oppfordre til flere kull. Å ha valper på egen hund er det mest fornøylige en hundeeier kan være med på. Det er en liten prosess hele greia, studium for å finne avlsdyr, venting på løpetid,

Profilen: Sigmund Ask Johansen

Dem jeg har skrevet om i profilen tidligere, har vel uten unntak vært karer av den «gamle garde». Men denne gangen har jeg valgt å skrive om en yngre som alle i Dunker-ringen kjenner godt, under navnet Sigmund.

// TEKST HALLVARD HEGNA

Sigmund var jo formann noen år, overtok da vi var i beit for en kandidat til vervet; ingen var lysten på jobben. Da meldte Sigmund seg til tjeneste, og det viste seg at han kom til å mestre utfordringen.

Under møtene i Dunker-ringens styre, hvor jeg var til stede som representant for Påskriket, la jeg merke til Sigmund. Han var ikke av dem som bad om ordet ofte, men det han sa, syntes jeg alltid var meget sindig og fornuftig. Det vitnet om at han måtte være «en solid kar».

Ledeverv var heller ikke noe nytt for Sigmund. I Gjerdrum JFF var han leder av ungdomsgruppa først på 90-tallet, og siden av hundegruppa i slutten av tiåret. I Dunker-ringen ble han valgt inn i styret som varamedlem under årsmøtet i Buskerud i 2000, fast styremedlem fra 2001-2003 og formann i perioden 2003-2008. Så ble han styremedlem i NHKF, og reglene sier at da kunne han ikke være formann i en rasering. Jaktprøvedommer har han vært i snart 15 år, og i 20 år instruktør i aversjons-dressur hund/sau.

Sigmund er født i 1966, og han er romeriking med oppvekst i Gjedrum. Han ble med kompiser i JFF-miljøet på harejakt i midten av 80-åra. Faren til en av dem hadde hamilton og finskestøver. Særlig hamiltonstøveren var

de mye ute med. Men på denne tiden arbeidet Sigmund i et Nittedalsfirma som besto av flere harejegere. Én av eierne var en ivrig dunkermann, Kjell Marka. Han introduserte Sigmund for dunker, og i 1989 fikk han sin egen hund. Denne het Pelle og var etter Sang/Eriksen og Heidi / Gustavsens. I Nittedal var det mange harejegere, og de fikk Sigmund til å melde seg inn i Norsk Harehundklubb. Ellers besøkte de Olav Haga, som på sitt engasjerte vis hadde grep på «unggutta».

Yrkesmessig har Sigmund arbeidet seg oppover fra grøfteslusk i maskinentreprenørbransjen til i dag daglig leder i et anleggsgartnerfirma. Siden den første hunden har Sigmund hatt mange hunder, og kvaliteten har kommet seg med tiden, sier han. Forandringen kom med Tyra fra oppdretter Kolbjørn Grøstad. Hun ble hans første jaktpremierte. Siden er det blitt fire premierte på rad, hvor N JCH Gaia har gjort det best, med sitt jaktchampionat. Sigmund mener imidlertid at den beste til nå allikevel har vært N UCH Trym, om ikke annet hadde han det største talentet. Men han ble stoppet av sykdom i ung alder.

N JCH Gaia (05) er etter Kvikk til Bård Larsen og N JCH Gåvålias Tanja til Dyste. Sigmund hadde bestemt seg for valp etter Kvikk, og det lyktes i hans siste kull.

Yngste hunden er Gjermaas Idunn, som er av eget oppdrett, etter N UCH AB Olaf og Gaia. Dette er et meget lovende kull, som Sigmund har stor tro på.

Sigmund har hatt mange fine jaktoplevelser. I utgangspunktet ble det jaktet mest i heimetraktene. Men siden, i mange år, jaktet han i Sverige/Lierne sammen med Johan Skei og Per Magne Rønning, «trønderstjernene». Så da fikk han lære seg å forstå trønderesk, og det var nok mye saftig harajakt- og hundepprat som utfoldet seg i det laget.

Ellers er jo Bård Sigmunds gode kamerat, og de har jaktet ved Maribuseter i Gausdal, sammen med Eirik Ingstad, som er barnebarnet til Helge Ingstad. Han kjøpte i sin tid Maribuseter og terrenget omkring. Og når denne legendariske mannen er knyttet til stedet, blir det «historisk sus» over det. Helge Ingstad var også harejeger, og som kjent også Fridtjof Nansen. Han sa at «den som kan harejakt, han kan alle jakt». Vi vil nok mene at dette var drøyt sagt. Men noe er det kanskje i det.

«På harejakta og Dunkerens vegne er jeg optimistisk,
og jeg har stor tro på at denne kulturen vil bestå.
Det gjelder bare å holde på fokuset og aldri gi seg.»

Sigmund

Foto: Marius Lundby

Det kan sies mye positivt om Sigmund, blant annet at han kan skrive godt om harejakt. Dette har han vist i siste nummer av Hundesport, på side 52, 53 og 54. Det er nok lenge siden det er skrevet skikkelig om harejakt i Kennelklubbens blad. Artikkelen anbefales!

Ellers må det fortelles at Sigmund og samboeren Irene Høyem har etablert seg med kennelnavn, og de er flyttet til Holter i Nannestad. Irene driver også med hunder, om enn av et annet slag, og det vil nok komme

mange bra individer med kennelnavnet Gjermaa i navnet sitt, ikke minst dunkere! Den 15. juli gifter Irene og Sigmund seg, og da må det passe bra å avslutte denne profilen med en hjertelig gratulasjon fra Påskriket!

Sølvdunkeren**kr. 350,-**

Sølvdunkeren er et smykke støpt i ekte sølv. Den er en miniatyrgave, ca. 3,5 cm lang, av dunkerhunden "Rusken", med nål på baksiden. Dette er ekte sølvs-medvare.

Klistremerke**kr. 25,-**

Dunker-ringens emblem i klistremerkeutgave. Rundt. Det egner seg godt for eksempel som bilmerke. Motivet på merket er det samme som benyttes på Dunker-ringens brevark og konvolutter, og er tegnet av Arne Dahlin.

Stoffmerke**kr. 50,-**

Dunker-ringens emblem. Rundt. Porto 6,-

Vinterlue m/stoffmerke, øreklaffer **kr. 150,-**

Svart, med Dunker-ringens emblem.

Sommerlue m/stoffmerke**kr. 125,-**

Svart, med Dunker-ringens emblem.

Kaffekrus**kr. 75,-**

Påskrift: "Jeg jakter med dunker!"

T-skjorte**kr. 150,-**

Gråmelert i størrelse L, XL og XXL med Dunker-ringens logo og "Jeg jakter med dunker".

Tennis-skjorte m/krage**kr. 225,-**

Sort, i størrelse M, L, XL og XXL med Dunker-ringens logo på venstre bryst.

Pinsett**kr. 100,-**

I tre med innbrent Dunker-ringens logo, spesielt fin for bruk i teflonpanne. Nå slipper du å ripe panna når du snur flesket!

Fleecejakke**kr. 650,-**

Et kvalitetsprodukt! Grizzly Hamar med diskret dunker/ringen logo (8 cm) på høyre bryst. Vindtett microfleece-jakke med hel glidelås. Fleeceen er belagt med et vindtett meshmateriale på innsiden. Flere lommer, snøring nedst. Farge sort. Str. L, XL og XXL.

Gaveartikler fra Dunker-ringens

Bestill gjennom vår hjemmeside: www.dunkerringen.org
eller kontakt Anne Mathiesen på e-post: anne@mathiesen.cc eller på telefon 476 16 447.

Du får ordrebekreftelse og setter avtalt beløp inn på konto.

Varene blir sendt så fort beløpet er registrert.

Kontonummer: 1822 34 59206. Porto tilkommer.